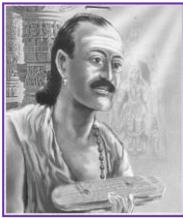

12. ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಕೊಂಡೆ ನೀನು

- ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ

ಕವಿ - ಕಾವ್ಯ ಪರಿಚಯ

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಎಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ಗದುಗಿನ ನಾರಾಣಪ್ಪ ಕೃತಿ. 1430ರಲ್ಲಿ ಗದಗ ಪ್ರಾಂತದ ಕೋಳಿವಾಡದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು. ವ್ಯಾಸರ ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ (ಮೊದಲ ಹತ್ತು ಪರ್ವ) ರಚಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಎಂಬ ಅಭಿದಾನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದ.

‘ಕಣಾಟ ಭಾರತ ಕಥಾ ಮಂಜರಿ’ ಈತನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕೃತಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಭಾರತ, ಗದುಗಿನ ಭಾರತ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೂ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಡುಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಗದುಗಿನ ಭಾರತ ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯವಾದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ. ಈತ ‘ಖರಾವತೆ’ ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ.

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ತನ್ನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪಕಾಲಂಕಾರವನ್ನು ನಿರಗ್ರಜವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ‘ರೂಪಕಸಾಮರ್ಪಜ್ಞ ಚಕ್ರವರ್ತಿ’ ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ. ಈತ ಗದುಗಿನ ಏರನಾರಾಯಣನ ಪರಮಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು.

ಮೂರಕ ಮಾಹಿತಿ: ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ‘ಕಣಾಟ ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿ’ ಒಂದು ಪ್ರಾತಿಭ ಸ್ವಷ್ಟಿ. ದೊಡ್ಡಕವಿಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನ ಈ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಮರುಳಾಗಿದ್ದಿದೆ. ಗಮಕ ರೂಪದ ಸಂಗೀತವಾಗಿ ಮನಸೆಳಿಯುವ ರಸಾತ್ಕ ಕಾವ್ಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಕೆಕ ಮಣಿ ಶ್ರವಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಿಂದ ಜನಗಳ ಬಾಳಿಗೆ ಲಗ್ಗಿ ಹಾಕಿದ ಕೃತಿಯಿದು. ಅವರವರಿರಲೀ ನಮ್ಮ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಕವಿಯಾದ ಕುವೆಂಪು ಈ ಕಾವ್ಯದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಾ. “ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನು ಹಾಡಿದನೆಂದರೆ ಕಲಿಯಿಗ ದ್ವಾರವಾಗುವುದು, ಭಾರತವು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣಿಯುವುದು, ಮೈಯಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನ ಹೆಳ್ಳಿ ತುಳುಕಾಡುವುದು, ಆ ಕುರು ಭೂಮಿಯು ತೋರುವುದು” ಎಂದು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ತನ್ನ ಈ ಕೃತಿ “ಅರಸುಗಳಿಗೆ ಏರ, ದ್ವಿಜರಿಗೆ ಪರಮವೇದದ ಸಾರ, ಯೋಗೀಶ್ವರರ ತತ್ವವಿಚಾರ, ಮಂತ್ರಿಜನಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿಗುಣ, ವಿರಹಿಗಳ ವಿದ್ಯಾಪರಿಶಿಲೆರಲಂಕಾರ, ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರುವೆನಲು ರಚಿಸಿದ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತವೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ‘ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರು’ ಎನ್ನುವಂತೆ ವ್ಯಾಸಭಾರತದ ಮೊದಲ ಹತ್ತು ಪರವರ್ಗಗಳನ್ನು ಭಾಮಿನಿ ಪಟ್ಟದಿಯಲ್ಲಿ 8000 ಕ್ಷಣಿ ಹೆಚ್ಚು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ‘ಕನ್ನಡ ಭಾರತ’ ವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಇಂತಹ ಕಾವ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ನಾವು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಪದ್ಯದ ಆಶಯ ಭಾವ

ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳು ಪೂಜನೀಯ ಕೃತಿಗಳು. ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ವೇದವ್ಯಾಸರು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದರು. ಪಂಪ, ರನ್ನಿ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಮೊದಲಾದವರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿದರು. ಶತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಭಾರತ ಕಾವ್ಯಗಳು ಉಳಿದು ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಉತ್ತಮಗುಣ, ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಷ್ಟೇ ಕೌರ್ಯ, ಸಾಹಸ, ಏರತನವನ್ನು ಪಡೆದ್ದಿರು ಸ್ತುತಿ: ಅವನಿಗಾಗಲಿ, ಅವನ ಹಿರಿಯರಿಗಾಗಲಿ ಯಾವುದೇ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ‘ದಾಯಾದಿಗಳ ಕಲಹ ಸರ್ವನಾಶಕ್ಕೂ ಹೇತು’ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ದಾಯಾದಿಗಳೊಳಗಿನ ದೇಷ ಅಸೂಯೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮನವನ್ನೂ ಮನೆಯನ್ನೂ ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ‘ಮಹಾಭಾರತ’ ಎಂದು ನಿದರ್ಶನ. ಕೃಷ್ಣ ಸಂಧಾನವು ದುಯೋಗಧನನ ಹರದಿಂದ ತಿರಸ್ಕೃತವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಿದ್ದ ಅನಿವಾರ್ಯವಂದಾದಾಗ ಧರ್ಮ-ಪಕ್ಷಪಾತಿಯಾದ ಕೃಷ್ಣನು ಭೇದತಂತ್ರವನ್ನು ಬಳಸಿ ಕರ್ಣನಿಗೆ ಜನ್ಮರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯನಿಗೆ ಅತಿಯಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನೀಡಬಹುದಾದ ಸಂಗತಿ, ಅಸಾಮಾನ್ಯನೂ ಶಾರ್ಯಕ್ಕೆ, ದಾನಕ್ಕೆ, ಉದಾತ್ಮತೆಗೆ, ಕರುಣೆಗೆ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ ಕರ್ಣನಿಗೆ ಎಂತಹ ಸಂಕಟವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿತು. ಅವನ ಸಾಫ್ತಿಮಿಷ್ಟೆಯ ಮುಂದೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನೊಡಿದ ಪ್ರಲೋಭನೆ ಹೇಗೆ ವೃದ್ಧಗೊಂಡಿತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಈ ಕಾವ್ಯಭಾಗದ ಆಶಯ.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯದ ಬದುಕು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಮತ್ತರ, ಭಿಲ ಪ್ರಧಾನವಾದರೆ ಸಂಘರ್ಷ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರನ್ನೂಬ್ಬಿರು ನಾಶಮಾಡುವವರಿಗೂ ಅದು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಫೋರವಾದುದು ಎಂಬ ಅರಿವಿರುವುದಾದರೂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಹರ ಸಾಧಿಸಿದಾಗ ಗೆಲ್ಲಲು, ಉಳಿಯಲು ವಿವಿಧ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಸಹಜ, ಶತ್ರುವಿನೊಂದಿಗೆ ಸಮರಕ್ಕಿಳಿದು ಕಾದಾಡುವ ಮನ್ನು ಶತ್ರುಬಲದ ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ತಮನಗೊಳಿಸಿದಾಗ ಗೆಲವು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದು ಒಂದು ರಾಜತಂತ್ರ. ಅದರಂತೆ ಧರ್ಮ ಪಾಂಡವರ ಪರವಿದ್ದುದರಿಂದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕೌರವರ ಪಕ್ಷದ ಏರಕರ್ನಾನ ಜನ್ಮರಹಸ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ, ತನ್ನವರಿಗೆ ಆತನಿಂದ ಅಪಾಯವಾಗಂದ ಮಾಡುವ ಹೃದಯವಿದ್ದಾವಕ ಸನ್ನಿಹಿತ ‘ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಕೊಂಡೆ ನೀನು’ ಎಂಬ ಈ ಪದ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿತಾವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಂಡವರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ನಿಂತ ಕೃಷ್ಣ ಒಂದು ಕಡೆ ಸಾಫ್ತಿಮಿಷ್ಟೆಗೆ ಬಧನಾದ ಕರ್ಣ ಇನ್ನೂಂದು ಕಡೆ. ಪ್ರಲೋಭನೆಗೆ ಒಳಗಾಗದೆ ಅಸಹಾಯಕನಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೋವು, ಸಂಕಟದಿಂದ ಬಳಲುವ ಕರ್ಣನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಹಿರಿಮೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತರಗೊಂಡಿದೆ.

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ವಿರಚಿತ ಕಣಾಟ ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿ ಕಾವ್ಯದ ಉದ್ದೇಶಪರವರ್ತದಿಂದ ‘ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಕೊಂಡೆ ನೀನು’ ಕಾವ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಾರ್ಥಕರ್ಥ

ಧರ್ಮರಾಯನ ಮಯನಿರ್ಮಿತ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಮಾನಿತನಾದ ಕೌರವನು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ದ್ಯುತಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಜೂಜಾಟದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ದ್ಯುತದ ಪಣದಂತೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ವನವಾಸ ಒಂದು ವರ್ಷ ಅಜಾಳತಾವಾಸವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮುಗಿಸಿಬಂದ ಪಾಂಡವರು ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಜಾಳತಾವಾಸವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನೆವವನ್ನೂಡಿ ಕೌರವನು ರಾಜ್ಯ ನೀಡಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಂಧಾನದ ಮುಖೇನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಯ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸಂಧಿಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕವಟಿನಾಟಕ ಸೂತ್ರಧಾರಿಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸಂಧಿಯ ನೆವದಲ್ಲಿ ದುರ್ಮೋಧನನ ಬಲವನ್ನು ಕುಗಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮೊದಲು ವಿದುರನಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಕುಪಿತನಾದ ಕೌರವ ವಿದುರನನ್ನು ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗಳಿಯಾಗಿತ್ತದೆ. ಸಿಟ್ಟಿಗೊಂಡ ವಿದುರ ಅಪ್ರತಿಮವಾದ ತನ್ನ ಬಿಳುನ್ನು ಮುರಿದು ಯಾದ್ವಾದಿಂದ ವಿಮುಖನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಸಂಧಿ ವಿಫಲಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಯಾದ್ವಾದೇ ಸಿದ್ಧ ಎಂಬ ತೀವ್ರಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೌರವನ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ

ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಿಲ್ಲ ಇನ್ನೋವ್ರೆ ಬಲಶಾಲಿ ಕರ್ಣನಿಂದ ಪಾಂಡವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಧನರಿಸಿದ ಕೃಷ್ಣ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವೇದಿಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭವೇ ಪ್ರಕೃತ ಪದ್ಧತಾಗ.

ಪದ್ಯದ ಸಾರಾಂಶ ವಿವರಣೆ

ಇನತನೊಜನ ಕೂಡೆ ಮೃದುನ
ತನದ ಸರಸವನೆಸಗಿ ರಥದೊಳು
ದನುಜರಿಪು ಬರಸೆಳೆದು ಹುಳಿರಿಸಿದನು ಹೀತದಲಿ
ಎನಗೆ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಲಿ ಸಮಸೇ
ವನೆಯೆ ದೇವ ಮುರಾರಿಯಂಜುವೆ
ನೆನಲು ತೊಡೆಸೋಂಕಿನಲಿ ಸಾರಿದು ಶೌರಿಯಂತಿಂದ || 1 ||

ಬಿಡಿಸಿ ಓದು : ಇನ + ತನೊಜನ ಕೂಡೆ ಮೃದುನತನದ ಸರಸವನೆಸಗಿ ರಥದೊಳು ದನುಜರಿಪು ಬರಸೆಳೆದು ಹುಳಿರಿಸಿದನು ಹೀತದಲಿ, ಎನಗೆ ನಿಮ್ಮ + ಅಡಿಗಳಲಿ ಸಮಸೇವನೆಯೆ ದೇವ ಮುರಾರಿ + ಅಂಜುವೆನು + ಎನಲು ತೊಡೆ ಸೋಂಕಿನಲಿ ಸಾರಿದು ಶೌರಿ + ಇಂತು + ಎಂದು.

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ

ಇನ-ಸೂರ್ಯ; ತನೊಜ-ಮುಗ; (ಇನತನೊಜ-ಕರ್ಣ) ದನುಜ-ರಾಕ್ಷಸ; ರಿಪು-ಶತ್ರು; ಅಡಿ-ಪಾದ; ಶೌರಿ-ಕೃಷ್ಣ ಮುರಾರಿ = ಮುರ + ಅರಿ; ಮುರ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ವಧಿಸಿದವನು ಮುರಾರಿ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ.

ಸಾರಾಂಶ: ಕೃಷ್ಣನು, ಕರ್ಣನ ಜೊತೆಗೆ ಮೃದುನತನದ ಸಲುಗೆಯಿಂದ ಕೈಯಿಡಿದು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ರಥದ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಹುಳಿರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಈಗ ಕರ್ಣನು “ದೇವ ನಿಮ್ಮ ಪಾದದ ಕೆಳಗೆ ಕೊಡುವವನು ಇಂತವನಿಗೆ ಸಮಗೊರವವೇ ನನಗೆ ಭಯವಾಗುತ್ತಿದೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ತೊಡೆಗೆ ತೊಡೆ ಸೋಂಕವಂತೆ ಕರ್ಣನ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕೃಷ್ಣ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ: ಕರ್ಣ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಭಾವಮೃದುನರಾಗಬೇಕು (ಕೃಷ್ಣನ ತಂಗಿ ಸುಭದ್ರೆಯನ್ನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅರ್ಜುನ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಮೃದುನ ಅದೇ ರೀತಿ ಕರ್ಣನೂ ಮೃದುನನಾಗುತ್ತಾನೆ) ಆ ಸಲುಗೆಯಿಂದಲೇ ಅವನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ರಥದ ಆಸನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಕರ್ಣನು ತಿಳಿಯನು. ಇದುವರೆಗೂ ತಾನು ಸೂತಪುತ್ರ ಎಂದೇ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಕರ್ಣನು ದೇವ ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕನು ನಾನು ಹೀಗಿರುವಾಗ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸಮನಾಗಿ ಹೀತದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೂ ಕೃಷ್ಣ ಸಲುಗೆಯಿಂದ ತೊಡೆಗೆ ತೊಡೆ ತಾಕುವಂತೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಭೇದ ತಂತ್ರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಮಾಗೋರಿಪಾಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಯಾಗಿದೆ.

ಭೇದವಿಲ್ಲೆ ಕರ್ಣ ನಿಮ್ಮೋಳು
ಯಾದವರು ಕೌರವರೋಳಗೆ ಸಂ
ವಾದಿಸುವಡನ್ನಿಯಕೆ ಮೊದಲೆರಡಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಾಣೆ
ಮೇದಿನೀಪತಿ ನೀನು ಚಿತ್ತದೂ
ಖಾದುದರಿವಿಲ್ಲೆನುತ್ತ ದಾನವ
ಸೂದನನು ರವಿಸುತ್ತನ ಕಿವಿಯಲಿ ಬಿತ್ತಿದನು ಭಯವ || 2 ||

ಬಿಡಿಸಿ ಓದು : ಭೇದ+ಇಲ್ಲ ಎಲೆ ಕರ್ಣ ನಿಮ್ಮೋಳು ಯಾದವರು ಕೌರವರೋಳಗೆ ಸಂವಾದಿಸುವಡೆ+ಅನ್ನಿಯಕೆ ಮೊದಲು+ಎರಡು+ಇಲ್ಲ ನಿನ್ನ+ಆಣಿ ಮೇದಿನೀಪತಿ ನೀನು ಚಿತ್ತದೂ+ಖದು+ಅರಿವಿಲ್ಲ+ಎನುತ್ತ ದಾನವಸೂದನನು ರವಿಸುತ್ತನ ಕಿವಿಯಲಿ ಬಿತ್ತಿದನು ಭಯವ.

ಜ್ಞಾನದಿಂದ

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ

ಭೇದ-ವೃತ್ತಾಸ; ಅನ್ನಿಯ-ವಂತ; ಮೇದಿನಿ-ಭೂಮಿ; ರವಿಸುತ್ತ-ಕರ್ಣ; ರವಿ-ಸೂರ್ಯ; ಸುತ-ಮುಗ; ದಾನವ- ರಾಕ್ಷಸರು; ಸೂದನ-ವೈರಿ, (ದಾನವಸೂದ-ಕೃಷ್ಣ)

ಯಾದವರು = ಯಾದುವಿನ ವಂಶಸ್ಥರು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಯಾದುವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ನಿರ್ಣಯಾನುಸಾರ ಯಾದವರು ಕುರುಕ್ಕೇತ್ತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದುರ್ಘೋಧನನ ಪರವಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದರು.

ಸಾರಾಂಶ: “ಎಲ್ಲ ಕರ್ಣ ನಿಮ್ಮೋಳಗೆ (ಪಾಂಡವರು) ಯಾದವರು (ಕೃಷ್ಣನ ವಂಶದವರು) ಕೌರವರೋಳಗೆ ಯಾವುದೇ ಭೇದ ಇಲ್ಲ. ವಂಶವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮೊದಲೆರಡಿಲ್ಲ. (ಈ ವಂಶಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಿಕರು) ನಿನ್ನಾಣಿಗೂ ನೀನು ಈ ಭೂಮಿಯ (ರಾಜ್ಯದ) ಒಡೆಯ, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದರ ಅರಿವು ಯಾವುದು ಇಲ್ಲ.” ಎನ್ನುತ್ತ ಕೃಷ್ಣನು ಕರ್ಣನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಬಿತ್ತಿದನು.

ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ: ಕೃಷ್ಣನು ಕರ್ಣನಲ್ಲಿ ಭಯವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಬಿತ್ತುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಕರ್ಣ ನಿಮ್ಮೋಳಗೆ ಅಂದರೆ ಪಾಂಡವರೋಳಗೆ (ಇಲ್ಲಿ ಕರ್ಣ ಪಾಂಡವರ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಕುಂತಿಯ ಮೊದಲ ಮತ್ತು ಕರ್ಣ) ಯಾದವರು (ಯಾದುವಿನ ವಂಶಸ್ಥರು-ಕೃಷ್ಣನೂ ಹೂಡ ಈ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನಿರ್ಣಯಾನುಸಾರ ಯಾದವರು ಕುರುಕ್ಕೇತ್ತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದುರ್ಘೋಧನನ ಪರವಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದರು) ಮತ್ತು ಕೌರವರು (ದುರ್ಘೋಧನನಾದಿಯಾಗಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ 101 ಮತ್ತು ಇವರೋಳಗೆ ಭೇದವಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಈ ವಂಶಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಿಕರು. ನಿನ್ನಾಣಿಗೂ ನೀನೇ ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ನೀನೇ ಈ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜನಾಗಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಇದರ ಅರಿವು ಯಾವುದು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಕರ್ಣನ ಮನದಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಭಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಕೃಷ್ಣನು,

“ಕರ್ಣ ನಿನ್ನಾಣಿಗೂ ನೀನು ಈ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ” ಎಂದು ಅವನ ಮನದಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವ ನಿಲುವು ಮೂಡುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಭಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದ ಎಂದು ಕವಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯಮಾಣವಾಗಿ ಅಧ್ಯೇತಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಲಲನೆ ಪಡೆದಿಯ್ಯೆದು ಮಂತ್ರಂ
ಗಳಲ್ಲಿ ಮೋದಲಿಗ ನೀನು ನಿನ್ನಯ
ಬಳಿ ಯಾಧಿಷ್ಠಿರದೇವ ಮೂರನೆಯಾತ ಕಲಿಭೀಮ
ಫಲುಗುಣನು ನಾಲ್ಕನೆಯಲ್ಲಿದನೆ
ಯಲಿ ನಕುಲ ಸಹದೇವರಾದರು
ಬಳಿಕ ಮಾಡಿಯಲೊಂದು ಮಂತ್ರದೋಳಿಭ್ರಂಧಿಸಿದರು ॥ 3 ॥

ಬಿಡಿಸಿ ಓದು : ಲಲನೆ ಪಡೆದ + ಈ + ಐದು ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೋದಲಿಗ ನೀನು ನಿನ್ನಯ ಬಳಿ ಯಾಧಿಷ್ಠಿರದೇವ ಮೂರನೆಯಾತ ಕಲಿಭೀಮ ಫಲುಗುಣನು ನಾಲ್ಕನೆಯಲ್ಲಿ ಇದನೆಯಲ್ಲಿ ನಕುಲಸಹದೇವರಾದರು ಬಳಿಕ ಮಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಿಕ ಒಂದು ಮಂತ್ರದೋಳ + ಇಬ್ಬರು ಉದಿಸಿದರು.
ಪದಗಳ ಅಥ: ಲಲನೆ-ತರುಣಿ(ಕುಂತಿ); ಬಳಿ-ಅನಂತರ

ಸಾರಾಂಶ: “ಕುಂತಿ ಪಡೆದ ಐದು ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೋದಲ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ನೀನು ಜನಿಸಿದೆ, ಅನಂತರ ಎರಡನೆಯ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಯ, ಮೂರನೆಯಾತ (ಮೂರನೆಯ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ) ಕಲಿಭೀಮಸೇನ, ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಅಜುಂನ ಜನಿಸಿದನು. ಇದನೆಯ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ನಕುಲ ಮತ್ತು ಸಹದೇವ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಪಡೆದಳು” ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಕರ್ಣನ ಹುಟ್ಟಿನ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ : ಕುಂತಿ ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿಗಳ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಐದು ಮಂತ್ರರೂಪದ ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾಳೆ. ಮಂತ್ರಪರೀಕ್ಷೆಯ ಕುಶಾಹಲವಾಗಿ ತರುಣಿ ಇದ್ದಾಗ ಸೂರ್ಯದೇವನನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಕರ್ಣನು ಜನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಭಯಗೊಂಡು ಆ ಮಗುವನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಮಗುವನ್ನು ಸೂತನೊಬ್ಬ ಸಾಕುತ್ತಾನೆ. ಅವನೇ ಕರ್ಣ. ನಂತರ ಕುಂತಿ ಯಮದೇವನನ್ನು ನೆನೆದು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಮೂರನೆಯಾದಾಗಿ ವಾಯುದೇವನನ್ನು ನೆನೆದು ಭೀಮಸೇನನನ್ನು, ನಾಲ್ಕನೆಯಾದಾಗಿ ಇಂದ್ರದೇವನನ್ನು ನೆನೆದು ಅಜುಂನನನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಉಳಿದೆ ಒಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನು ತನ್ನ ತಂಗಿಯಾದ ಮಾಡ್ರಿಗೆ (ಪಾಂಡುವಿನ ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡಿ) ನೀಡಿದಳು. ಮಾಡ್ರಿ ಅಶ್ವಿನಿ ದೇವತೆಯರನ್ನು ನೆನೆದಳು. ಆಗ ನಕುಲ ಮತ್ತು ಸಹದೇವ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಜನಿಸಿದರು ಎಂದು ಕರ್ಣನ ಜನ್ಮ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಭೇದಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ನಿನಗೆ ಹಸ್ತಿನಪುರದ ರಾಜ್ಯದ
ಘನತೆಯನು ಮಾಡುವೆನು ಪಾಂಡವ
ಜನಪ ಕೌರವ ಜನಪರೋಲ್ಯೆಸುವರು ಗದ್ದಗೆಯ
ನಿನಗೆ ಕಿಂಕರವೆರಡು ಸಂತತಿ
ಯೆನಿಸಲೊಲ್ಲದೆ ನೀನು ದುರಿಯೋ
ಧನನ ಬಾಯ್ದಂಬುಲಕೆ ಕೈಯಾನುವರೆ ಹೇಳಿದೆ ॥ 4 ॥

ಜ್ಯಾನದಿಂದ

ಬಿಡಿಸಿ ಓದು : ನಿನಗೆ ಹಸ್ತಿನಪುರದ ರಾಜ್ಯದ ಘನತೆಯನು ಮಾಡುವೆನು, ಪಾಂಡವ ಕೌರವಜನಪರು+ಒಳ್ಳೆಸುವರು ಗದ್ದಗೆಯ ನಿನಗೆ ಕಿಂಕರ+ಎರಡು ಸಂತತಿ+ಎನಿಸಲು+ಒಲ್ಲದೆ ನೀನು ದುರಿಯೋಧನನ ಬಾಯೋ+ತಂಬುಲಕೆ ಕೈ+ಆನುವರೆ ಹೇಳು+ಎಂದ

ಪದಗಳ ಅಥ:

ಗದ್ದಗೆ-ಪೀಠ; ಕಿಂಕರ-ಸೇವಕ; ಸಂತತಿ-ವಂಶ; ಎನಿಸಲೊಲ್ಲದ-ಇಷ್ಟಪಡದ, ಬಾಯ್ದಂಬುಲಕೆ-ಎಂಜಲಿಗೆ, ಕೈಯಾನು-ಕೈಚಾಚು.

ಸಾರಾಂಶ: ಕೃಷ್ಣನು “ಎಲ್ಲ ಕರ್ಣನೆ ನಿನಗೆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದ ರಾಜ್ಯದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು (ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವೆನು) ಪಾಂಡವ ರಾಜರು, ಕೌರವ ರಾಜರು ನಿನ್ನ ಪೀಠವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಸುತ್ತಾರೆ. (ಒಮ್ಮತ್ತಾರೆ) ನಿನಗೆ ಈ ಎರಡು ವಂಶಗಳು ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀನು ದುರಿಯೋಧನನ ಬಾಯೆಂಜಲಿಗೆ ಕೈಚಾಚುವುದು ಸರಿಯೇ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ: ಕೃಷ್ಣನು ಕರ್ಣನಿಗೆ ಆಮೀಷಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಒಡಿಸಿದನು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಕರ್ಣ ನಿನಗೆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವೆನು, ನೀನೇ ಹಿರಿಯನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪಾಂಡವರು, ಕೌರವರು ಇದನ್ನು ಒಮ್ಮತ್ತಾರೆ. ನಿನಗೆ ಈ ಎರಡು ವಂಶಗಳು ಸೇವಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದುರಿಯೋಧನನ ಬಾಯೆಂಜಲಿಗೆ ಕೈಚಾಚುತ್ತಿದ್ದಿಯಲ್ಲ. ಇದು ನಿನಗೆ ಸರಿ ಎನಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಯೇ ನೀನೇ ವಿಚಾರ ಮಾಡು. ದುರಿಯೋಧನನ ಬಾಯ ಎಂಜಲಕ್ಕೆ ಕೈಚಾಚೆ ನೀನೇ ರಾಜನಾದರೆ ಕೌರವ-ಪಾಂಡವರು ನಿನ್ನ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಕರ್ಣನಿಗೆ ಆಮೀಷ ಒಡ್ಡುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಕವಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯಮಾಣವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಭೇದತಂತ್ರದಿಂದ ಕರ್ಣ ಮತ್ತು ದುರಿಯೋಧನರನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಿ ಕರ್ಣನು ಪಾಂಡವರ ವಿರುದ್ಧ ಯಾದ್ವಿಕೆ ಬರದಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಕೃಷ್ಣನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು.

ಎಡದ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಕೌರವೇಂದ್ರರ
ಗಡಣ ಬಲದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡು ತನಯರ
ಗಡಣವಿದಿರಲಿ ಮಾಡ್ರ ಮಾಗಧ ಯಾದವಾದಿಗಳು
ನಡುವೆ ನೀನೋಲಗದೋಳಾಮ್ಮವ
ಕಡು ವಿಲಾಸವ ಬಿಸುಟು ಕುರುಪತಿ
ನುಡಿಸೆ ಜೀಯ ಹಸಾದವೆಂಬುದು ಕಷ್ಟ ನಿನಗಿಂದ ॥ 5 ॥

ಜಿಡಿಸಿ ಈದು : ಎಡದ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಕೌರವ + ಇಂದ್ರರ ಗಡಣ ಬಲದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡು ತನಯರ ಗಡಣವು + ಇದಿರಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ರ ಮಾಗಧ ಯಾದವ + ಆದಿಗಳು ನಡುವೆ ನೀನು + ಓಲಗದೊಳು + ಒಪ್ಪುವ ಕಡು ವಿಲಾಸವ ಬಿಸುಟು ಕುರುಪತಿ ನುಡಿಸೆ ಜೀಯ ಹಸಾದ + ಎಂಬುದು ಕಷ್ಟ ನಿನಗೆ + ಎಂದ.

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ : ಗಡಣ-ಸಮೂಹ; ಕಡು- ಅತಿ; ಹಸಾದ(ಧ್ವ)-ಪ್ರಸಾದ(ತ್ವ)

ಸಾರಾಂಶ : ಮುಂದುವರಿದು, ಕೃಷ್ಣ “ಕರ್ಣ ನಿನ್ನ ಎಡಕ್ಕೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಸಮೂಹ, ಬಲಕ್ಕೆ ಪಾಂಡುಪುತ್ರರ ಸಮೂಹವಿರಲು ಎದುರಿಗೆ ಮಾದ, ಮಾಗಧ, ಯಾದವರನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುವಾಗ ನೀನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಅತಿಯಾದ ಸೋಬಗನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದುಯೋಧನ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ ಒಡೆಯ ಪ್ರಸಾದ(ಅನುಗ್ರಹ)ವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನಿನಗೆ ಕಷ್ಟವಲ್ಲವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ: ಕರ್ಣ ರಾಜನಾದರೆ ಹೇಗೆ ಮೇರೆಯಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆವಿ ಕಣಕೋಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. “ಕರ್ಣ ನಿನ್ನ ರಾಜನಾದರೆ ನಿನ್ನ ಎಡಗಡೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಗುಂಪು, ಬಲಗಡೆ ಪಾಂಡವರು ಗುಂಪು, ಎದುರಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇದವರು, ಮಾಗದರು, ಯಾದವರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅತಿಯಾದ ಸೋಬಗನಿಂದ ಶೋಭಿಸುವುದನ್ನು (ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು) ಬಿಟ್ಟು ದುಯೋಧನ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರುವುದು (ಅವನ ಸೇವಕನಾಗಿ ಇರುವುದು) ನಿನಗೆ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಕರ್ಣನ ಮನವನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕೆವಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಕೌರಳ ಸೇರಿ ಹಿಗ್ಗಿದವು ದೃಗುಜಲ

ಉರವಣಿಸಿ ಕಡು ನೊಂದನಕಟ್ಟಾ

ಕುರುಪತಿಗೆ ಕೇಡಾದುದೆಂದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ

ಹರಿಯ ಹಗೆ ಹೋಗೆದೋರದುರಹದೆ

ಬರಿದೆ ಹೋಹುದೆ ತನ್ನ ವಂಶವ

ನರುಹಿ ಕೊಂಡನು ಹಲವು ಮಾತೇನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ ॥ 6 ॥

ಜಿಡಿಸಿ ಈದು : ಕೌರಳ ಸೇರಿ ಹಿಗ್ಗಿದವು ದೃಗುಜಲ ಉರವಣಿಸಿ ಕಡು + ನೊಂದನು + ಆಕಣ ಕುರುಪತಿಗೆ ಕೇಡು + ಆದುದು + ಎಂದನು ಮನದ + ಒಳಗೆ ಹರಿಯ ಹಗೆ ಹೋಗೆ + ತೋರದೆ + ಉರುಹದೆ ಬರಿದೆ ಹೋಹುದೆ ತನ್ನ ವಂಶವನು + ಅರುಹಿ ಕೊಂಡನು ಹಲವು ಮಾತು + ಏನು + ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ.

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ

ದೃಗುಜಲ-ಕಣ್ಣನೀರು; ಉರವಣಿಸು-ಹೆಚ್ಚಾಗು; ಕಡು-ಅತಿ; ಹಗೆ-ಶತ್ರು; ಅರುಹು-ಹೇಳು.

ಸಾರಾಂಶ : ಕೃಷ್ಣನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕರ್ಣನ ಕೌರಳ ನರಗಳು ಬಿಗಿದವು, ಕಣ್ಣೀರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅತಿಯಾಗಿ ನೊಂದುಕೊಂಡನು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಯೋ ಕುರುಪತಿಗೆ ಕೇಡಾಯಿತಲ್ಲಾ, ಕೃಷ್ಣನ ವೈರತ್ಯದ ಬೆಂಕಿ (ಸಿಟ್ಟು) ಹೋರಗೆ ತೋರದೆ (ತನ್ನ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಹೋರಗೆ ತೋರಿಸದೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನಲ್ಲ) ಸುಡದೆ ಹೋಗುವುದೇ (ಕೌರವನ ವಂಶವನ್ನು ನಾಶಮಾಡದೆ, ಸುಡದೆ ಇರಲಾರದು). ತನ್ನ ವಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡು ಹಾಕಿದನು ಮುಂದೇನು ಮಾತನಾಡುವುದು ಎಂದು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದನು.

ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ: ಕೃಷ್ಣನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕರ್ಣನ ಕೌರಳ ನರಗಳು ಬಿಗಿದವು. ಮಾತುಗಳು ಹೋರಿದಲ್ಲಿ, ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ನೊಂದುಕೊಂಡನು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಯೋ ಕುರುಪತಿ ದುಯೋಧನನಿಗೆ ಏನೋ ಕೇಡು ಸಂಭವಿಸಿತಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡನು, ಕೃಷ್ಣನ ತನ್ನ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಹೋರಗೆ ತೋರಿಸದೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನಲ್ಲ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೌರವನ ವಂಶವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನಲ್ಲ ತನ್ನ ವಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡು ಹಾಕಿದನು ಮುಂದೇನು ಮಾತನಾಡುವುದು ಎಂದು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದನು.

ಏನು ಹೇಳ್ಯಿ ಕರ್ಣ ಚಿತ್ತ

ಗ್ರಾನಿ ಯಾವುದು ಮನಕೆ ಕುಂತಿ

ಸೂನುಗಳ ಬೆಸಕ್ಕೆಸಿಕೊಂಬುದು ಸೇರದೇ ನಿನಗೆ

ಹಾನಿಯಿಲ್ಲಿನಾಂತೆ ನುಡಿ ನುಡಿ

ಮೌನವೇತಕೆ ಮರುಳುತನ ಬೇ

ಡಾನು ನಿನ್ನಪದೆಸೆಯ ಬಯಸುವನಲ್ಲ ಕೇಳಿಂದ ॥ 7 ॥

ಜಿಡಿಸಿ ಈದು : ಏನು ಹೇಳ್ಯಿ ಕರ್ಣ ಚಿತ್ತಗ್ರಾನಿ ಯಾವುದು ಮನಕೆ ಕುಂತಿಸೂನಗಳ ಬೆಸಕ್ಕೆಸಿಕೊಂಬುದು ಸೇರದೇ ನಿನಗೆ ಹಾನಿ + ಇಲ್ಲ + ಎನ್ನ + ಆಳೆ ನುಡಿ ನುಡಿ ಮೌನವು + ಏತಕೆ ಮರುಳುತನ ಬೇಡ + ಆನು ನಿನ್ನ + ಅಪದೆಸೆಯ ಬಯಸುವನು + ಅಲ್ಲ ಕೇಳು + ಎಂದು ಪದಗಳ ಅರ್ಥ

ಗ್ರಾನಿ-ತಲ್ಲಣ; ಚಿತ್ತ-ಮನಸ್ಸು; ಸೂನುಗಳು-ಮಕ್ಕಳು

ಸಾರಾಂಶ : ಕೃಷ್ಣನು “ಏನು ಹೇಳು ಕರ್ಣ ಮನದಲ್ಲಿರುವ ತಲ್ಲಣ ಯಾವುದು? ಕುಂತಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೇ? ಎನ್ನಾಂತೆಗೂ ನಿನಗೆ ಯಾವುದೇ ನಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಮಾತನಾಡು ಮೌನವೇತಕೆ, ಭೂಮೇಗೊಳಗಾಗುವುದು ಬೇಡ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೇಡನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ: ಕರ್ಣನು ಕೃಷ್ಣನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಏನೂ ತೋಚದೆ ಮೌನಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮನಸ್ಸು ತಲ್ಲಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಗ ಕೃಷ್ಣ ಏನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀ ನಿನಗೆ ಪಾಂಡವರಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೇ. ನನ್ನಾಂತೆಗೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ನಿನು ಬಿಟ್ಟಿಕೊ ಯಾವುದೇ ಹಾನಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಎಂದೂ ನಾನು ಕೇಡನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅವನು

ಮೌನಮುರಿಯವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. “ಕರ್ಣ ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೇಡಾಗೆಂದು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಬಯಸುವೆ” ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳುವ ಹಿತಚಿಂತನೆಯ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಾರಸ್ಯಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ.

ಮರುಳು ಮಾಧವ ಮಹಿಯ ರಾಜ್ಯದ
ಸಿರಿಗೆ ಸೋಲುವನಲ್ಲ ಕೌಂತೀ
ಯರು ಸುಯೋಧನರನಗೆ ಬೆಸಕ್ಕೆವಲ್ಲಿ ಮನವಿಲ್ಲ
ಹೊರೆದ ದಾತಾರಂಗ ಹಗೆವರ
ಶಿರವನರಿದೊಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂಬೀ
ಭರದೊಳಿದ್ದೆನು ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಕೊಂಡೆ ನೀನೆಂದ ॥ 8 ॥

ಬಿಡಿಸಿ ಓದು : ಮರುಳು ಮಾಧವ ಮಹಿಯ ರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಗೆ ಸೋಲುವನು + ಅಲ್ಲ ಕೌಂತೀಯರು ಸುಯೋಧನರು + ಎನಗೆ ಬೆಸಕ್ಕೆವಲ್ಲಿ ಮನವು + ಇಲ್ಲ ಹೊರೆದ ದಾತಾರಂಗ ಹಗೆವರ ಶಿರವನು + ಅರಿದು + ಒಪ್ಪಿಸುವೆನು + ಎಂಬ + ಈ ಭರದೊಳು + ಇದೆನು ಕೌರವ + ಇಂದ್ರನ ಕೊಂಡೆ ನೀನು + ಎಂದ

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ

ಮಹಿ-ಭೂಮಿ; ಬೆಸಕ್ಕೆ-ಸೇವೆ ; ದಾತಾರ-ಒಡೆಯ ; ಹಗೆ-ವೈರಿ

ಮಾಧವ = ಮಾ-ಲಕ್ಷ್ಮೀ, ಧವ-ಧರಿಸಿದವ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಯನ್ನು ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವ-ವಿಷ್ಣು-ಇಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ (ಕೃಷ್ಣನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅವತಾರ)

ಸಾರಾಂಶ : ಆಗ ಕರ್ಣನು “ಹೇ ಮರುಳು ಮಾಧವ(ಕೃಷ್ಣ) ಈ ರಾಜ್ಯದ ಭೂಮಿಯ ಸಿರಿಗೆ(ಇಶ್ವರ್ಯರಕ್ಕೆ) ಸೋಲುವವನಲ್ಲ, ಕುಂತಿಯ ಪುತ್ರರು, ದುಯೋಧನರಿಂದ ಎನಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ಕಾಪಾಡಿದ(ಸಾಕಿದ)ಒಡೆಯನಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳ ಶಿರವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಸುವೆನು ಎಂಬ ಭರದಲ್ಲಿ ಇದೆನು ಆದರೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನನ್ನು (ದುಯೋಧನ)ಕೊಂಡೆ ನೀನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ : ಕರ್ಣ ಕೃಷ್ಣನ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಳಾಗದೆ, ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಟೆಯನ್ನು ತೋರುತ್ತಾನೆ. ಕೃಷ್ಣನನ್ನೇ ಮರುಳ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಏ ಮರುಳು ಮಾಧವ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿ ಸಂಪತ್ತಿನ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸೋಲುವವನು ನಾನಲ್ಲ. ಪಾಂಡವರಿಂದ ಮತ್ತು ಕೌರವರಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಕೃಷ್ಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಕಿದ ಒಡೆಯನಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳ ಶಿರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವೆನು ಎಂಬ ಭರದಲ್ಲಿ ಇದೆನು ಆದರೆ ನೀನು ನನ್ನ ಜನ್ಮರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಕೌರವೇಂದ್ರನಾದ ದುಯೋಧನನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟ ಎಂದು ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಟೆಯನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಸೂರ್ಯನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಜನಿಸಿದ ಮಗುವನ್ನು ಕುಂತಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೇಲಿಬಿಂಬಿಗ್ಗೆ ಅದು ಅಂಬಿಗನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಸೂತಪುತ್ರನಿಂದು ಆತನಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸೂತಸ್ಥಾನ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದುಯೋಧನ ಅಂಗಡೆಶದ ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕರ್ಣನನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ.

ವೀರ ಕೌರವರಾಯನೇ ದಾ

ತಾರನಾತನ ಹಗೆಯೆ ಹಗೆ ಕೈ

ವಾರವೇ ಕೈವಾರವಾದಂತಹನೆ ಕುರುನೃಪತಿ

ಶೌರಿ ಕೇಳ್ಣೆ ನಾಳೆ ಸಮರದ

ಸಾರದಲಿ ತೋರುವೆನು ನಿಜಭೂಜ

ಶೌರಿಯದ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನು ಪಾಂಡುತನಯರಲಿ ॥ 9 ॥

ಬಿಡಿಸಿ ಓದು : ವೀರ ಕೌರವರಾಯನೇ ದಾತಾರನ್ + ಆತನ ಹಗೆಯೆ ಹಗೆ ಕೈವಾರವೇ ಕೈವಾರ + ಆದಂತೆ + ಅಹನು ಕುರುನೃಪತಿ ಶೌರಿ ಕೇಳ್ಣೆ ನಾಳೆ ಸಮರದ ಸಾರದಲಿ ತೋರುವೆನು ನಿಜಭೂಜ ಶೌರಿಯದ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನು ಪಾಂಡುತನಯರಲಿ.

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ

ಕೈವಾರ-ಹೊಗಳಿಕೆ; ಶೌರಿಯ-ಶೌರ್ಯ ಧಾತಾರ-ಒಡೆಯ, ಸಮರ-ಯುದ್ಧ

ಸಾರಾಂಶ: ಮುಂದುವರಿದು, ಕರ್ಣನು “ವೀರ ಕೌರವರಾಯನೇ (ದುಯೋಧನ) ನನಗೆ ಒಡೆಯ, ಆತನ ವೈರಿಗಳು ನನಗೂ ವೈರಿಗಳೇ, ಆತನ ಹೊಗಳಿಕೆಯೇ ನನ್ನ ಹೊಗಳಿಕೆ (ಆತನನ್ನು ಹೊಗಳಿದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳಿದಂತೆ) ದುಯೋಧನ ಆದಂತೆ ಆಗುವೆನು (ಆತನಿಗೆ ಆದದ್ದು ನನಗೂ ಆಗಲಿ) ಕೃಷ್ಣನೇ ಕೇಳು ನಾಳಿನ ಸಮರದಲ್ಲಿ, ಪಾಂಡುವಿನ ಪುತ್ರರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಭೂಜಭಲದ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು, ಅದರ (ಶೌರ್ಯದ) ಶೈಷ್ಟಿತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ: ಕೃಷ್ಣನು ಏನು ಆಸೆ ತೋರಿಸಿದರೂ ಕರ್ಣ ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಟೆಯನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. “ಕೃಷ್ಣನೇ ನನಗೆ ದುಯೋಧನನೇ ಒಡೆಯ, ಆತನ ಶತ್ರುಗಳು ನನ್ನ ಶತ್ರುಗಳು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ, ಆತನನ್ನು ಹೊಗಳಿದರೆ ನನ್ನನ್ನೆ ಹೊಗಳಿದಂತೆ. ಆತನಿಗೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ನನಗೂ ಆಗಲಿ. ಆದರೆ ನಾಳಿನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಅದರ ಶೈಷ್ಟಿತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಶೌರ್ಯಗುಣವನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಮಾರಿಗೊತಣಾಯ್ಯ ನಾಳಿನ

ಭಾರತವು ಚತುರಂಗ ಬಲದಲಿ

ಕೌರವನ ಖೂಣ ಹಿಂಗೆ ರಣದಲಿ ಸುಭಟಕೋಟಿಯನು

ತೀರಿಸಿಯೆ ಪತಿಯವಸರಕ್ಕೆ ಶ

ರೀರವನು ನೂಕುವೆನು ನಿನ್ನಯ

ವೀರರ್ದೈವರ ನೋಯಿಸೆನು ರಾಜೀವಸಖಿನಾಕೆ ॥10॥

ಜೀಡಿಸಿ ಈದು : ಮಾರಿಗೆ + ಬೈತೊವು + ಆಯ್ದು ನಾಳಿನ ಭಾರತವು ಚತುರಂಗ ಬಲದ ಕೌರವನ ಖುಣಿ ಹಿಂಗೆ ರಣದಲ್ಲಿ ಸುಭಂತ ಕೋಟಿಯನು ತೀರಿಸಿಯೆ ಪತಿಯ + ಅವಸರಕ್ಕೆ ಶರೀರವನು ನೂಕುವೆನು ನಿನ್ನಾಯ ವೀರರು + ಐವರ ನೋಯಿಸೆನು ರಾಜೀವ ಸವಿನ + ಆಣೆ

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ: ಖುಣಿ-ಹಂಗು ; ರಣ-ಯುದ್ಧ ; ಅವಸರ-ಅಗತ್ಯದ ಸಮಯ

ಚತುರಂಗಬಲ = ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಕಾಲಾಳುಗಳನ್ನೂ ಗೊಂಡ ಸೈನ್ಯ ಸಮೂಹ.

ರಾಜೀವ ಸವಿ = ರಾಜೀವ-ಕಮಲ (ತಾವರೆ); ಸವಿ-ಗೆಳೆಯ = ತಾವರೆಯ ಗೆಳೆಯ = ಸೂರ್ಯ.

ಸಾರಾಂಶ: ಮುಂದುವರಿದು ಕಣಿನು “ಚತುರಂಗ (ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಕಾಲಾಳುಗಳಿಂದ ಕೊಡಿದ ಸೈನ್ಯ) ಬಲದಿಂದ ಕೊಡಿದ ನಾಳಿನ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುದೇವತೆಗೆ ಭೋಜನ ಕೂಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾ ವೀರರೊಧರನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೌರವನ ಖುಣಿ ತೀರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಒಡೆಯನ ಅಗತ್ಯದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಆಗುವಂತೆ ನನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸೂರ್ಯನ ಮೇಲಾಣ ನಿನ್ನ ಆ ವೀರರೊವರನು (ಪಾಂಡವರು) ನೋಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ : ಈ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಣಿನ ಮುಂದಿನ ಹೋರಾಟದ ನಡೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಮಹಾಭಾರತ ಕುರುಕ್ಕೇತ್ತ ಯುದ್ಧದ ಭೀಕರತೆಯನ್ನು ಕೆವಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯಪೂರ್ವಾಗಿ ಪರಿಸಿದ್ದಾನೆ. “ನಾಳಿ ನಡೆಯುವ ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಕಾಲಾಳುಗಳಿಂದ ಕೊಡಿದ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುದೇವತೆ (ಮಾರಿದೇವತೆ) ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕೊಂಡು ಪಾಂಡವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೌರವನ ಖುಣಿನ್ನು ತೀರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಡೆಯನ ಅಗತ್ಯಕ್ಕನುಗೂಣವಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಕೂಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಆ ನಿನ್ನ ವೀರರ್ಯೇವರಾದ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೋಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಇಗೋ ಆ ನನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ಸೂರ್ಯದೇವನ ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಎಂದು ತನ್ನ ಸಹೋದರ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಹಾಗೂ ದುರೋಧನನ ಖುಣಿನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಮಾತನ್ನು ಆಡುತ್ತಾನೆ.

ಮೂರಕ ಮಾಹಿತಿ :

ಮುರಾರಿ - ಮುರ+ಅರಿ; ಮುರ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ವಧಿಸಿದವನು ಮುರಾರಿ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ.

ಯಾದವರು - ಯದುವಿನ ವಂಶಸ್ಥರು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಯದುವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ನಿಂಬಾನುಸಾರ ಯಾದವರು ಕುರುಕ್ಕೇತ್ತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ಪರವಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದರು.

ಮಾಡಿ - ಪಾಂಡುರಾಜನ ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿ. ಮಾದ್ರದೇಶದ ರಾಜಕುಮಾರಿ. ಕುಂತಿಯಿಂದ ಪಡೆದ ಮಂತ್ರದ ಬಲದಿಂದ ಅಶ್ವಿನಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಿಸಿ ನಕುಲ ಸಹದೇವರೆಂಬ ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದವಳು.

ಚತುರಂಗಬಲ - ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಕಾಲಾಳುಗಳನ್ನೂ ಗೊಂಡ ಸೈನ್ಯ ಸಮೂಹ.

ರಾಜೀವ ಸವಿ - ರಾಜೀವ-ಕಮಲ (ತಾವರೆ); ಸವಿ-ಗೆಳೆಯ - ತಾವರೆಯ ಗೆಳೆಯ = ಸೂರ್ಯ ಮಾಧವ - ಮಾ-ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಧವ-ಪತಿ, ಒಡೆಯ, ಧರಿಸಿದವ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವ-ವಿಷ್ಣು-ಇಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ (ಕೃಷ್ಣನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅವತಾರ)

ಅಭ್ಯಾಸ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳು

ಅ) ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

1. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಕಣಿನನ್ನು ರಥದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡನು?

ಉತ್ತರ: ಕೃಷ್ಣನು, ಕಣಿನ ಜೊತೆಗೆ ಮೈದುನತನದ ಸಲುಗೆಯಿಂದ ಕೈಯಿಡಿದು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ರಥದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡನು.

2. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಆರಾಧ್ಯದ್ಯೈವ ಯಾರು?

ಉತ್ತರ: ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಆರಾಧ್ಯದ್ಯೈವ ಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣ.

3. ಅಶ್ವಿನಿ ದೇವತೆಗಳ ವರಬಲದಿಂದ ಜನಿಸಿದವರು ಯಾರು?

ಉತ್ತರ: ಅಶ್ವಿನಿ ದೇವತೆಗಳ ವರಬಲದಿಂದ ಜನಿಸಿದವರು ನಕುಲ ಮತ್ತು ಸಹದೇವ.

4. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನಿಗಿರುವ ಬಿರುದು ಯಾವುದು?

ಉತ್ತರ: ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನಿಗಿರುವ ಬಿರುದು ರೂಪಕ ಸಾಮೃಜ್ಯದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ.

5. ನಾರಣಪ್ಪನಿಗೆ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನೆಂಬ ಹೆಸರು ಏಕೆ ಬಂತು?

ಉತ್ತರ: ವ್ಯಾಸರಚಿತ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಮಹಾಭಾರತದ ಕಥೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನಾರಣಪ್ಪನಿಗೆ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು.

ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳು

6. ರವಿಸುತನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಭಯವನ್ನು ಬಿತ್ತಿದವರು ಯಾರು?

ಉತ್ತರ: ರವಿಸುತನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಭಯವನ್ನು ಬಿತ್ತಿದವರು ಕೃಷ್ಣ

7. ಕುಂತಿ ಮತ್ತುರಲ್ಲಿ ಮೋದಲಿಗ ಯಾರು?

ಉತ್ತರ: ಕುಂತಿ ಮತ್ತುರಲ್ಲಿ ಮೋದಲಿಗ ಕಣಿ

8. ಪಾಂಡು ಮತ್ತುರು ಯಾರಾರು?

ಉತ್ತರ: ಯುಧಿಷ್ಠಿರ, ಭಿಮ, ಅರ್ಜುನ, ನಕುಲ, ಸಹದೇವ

9. ಕುರುಪತಿಗೆ ಕೇಡಾಯಿತೆಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿದವರು ಯಾರು?

ಉತ್ತರ: ಕುರುಪತಿಗೆ ಕೇಡಾಯಿತೆಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿದವರು ಕಣಿ

10. ಕಣಿ ತನಗೆ ಯಾರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು?

ಉತ್ತರ: ಕರ್ನಾಟಕ ನಗರ ಪಾಂಡವರು ಮತ್ತು ಸುಯೋಧನರಿಂದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

11. ಕೃಷ್ಣನು ಯಾವ ರಾಜ್ಯದ ಘನತೆಯನ್ನು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಕಣಿಗೆ ಹೇಳಿದನು?

ಉತ್ತರ: ಕೃಷ್ಣನು ಹಸ್ತಿನಾಪುರ ರಾಜ್ಯದ ಘನತೆಯನ್ನು ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಕರ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

12. ಫಲುಗುಣ ಎಂದರೆ ಯಾರು?

ಉತ್ತರ: ಫಲುಗುಣ ಎಂದರೆ ಅಜ್ಞನ

ಆ) ಹೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

1. ಕೃಷ್ಣನು ಕರ್ಣನ ಮನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ (ಉ)ಭಯವನ್ನು ಬಿಡ್ಡಿದನು?

ಉತ್ತರ: ಕೃಷ್ಣನು, “ಕಣಂ ನಿಮ್ಮಾಳಗೆ (ಪಾಂಡವರು) ಯಾದವರೊಳಗೆ, ಕೌರವರೊಳಗೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲ. ವಂಶವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮೊದಲೆರಡಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಾಳೆಗೂ ನೀನು ಈ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದರ ಅರಿವು ಯಾವುದು ಇಲ್ಲ.” ಎನ್ನುತ್ತ (ಉ)ಭಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದನು.

2. ಕುಂತಿ, ಮಾಡಿಯರು ಯಾರ್ಥ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದರು?

3. ಕೈಷಣ ಅಮಿಷಗಳನ್ನು ಒಡಿದಾಗ ಕಣಣ ಮನದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಭಾವನೆಗಳೇನು?

శుక్రరాజు: కృష్ణను ఆమింపగలన్ను ఒడ్డిదాగ కోణన మనదల్లి “అయ్యో కురుపతిగి కేడాయితల్లా, కృష్ణన వ్యేరట్టద బెంసి (సిట్టు) హోరగి తోరదే, సుడదే (కొరవన వంతవన్న నాతమాడదే) సుమ్మనే బిడువుదే, తన్న వంతవన్న తిళిసి నన్నన్న కొందు హాకిదను ముందేను మాతనాడువుదు” ఎంబ భావనేగళు మూడిదవ. వం సుందు

4. ಕೈಫಳನು ಕೌರವೇಂದ್ರನನ್ನು ಕೊಂಡನು ಎಂದು ಕಣ್ಣ ಹೇಳಲು ಕಾರಣವೇನು?

භාෂ්‍යතාවය: කොළඹ මධ්‍ය ප්‍රාන්තයේ සිරිගි සොලුවපවත්තු, කුඩා ප්‍රාන්තයේ සැපෑලුව යුතු වූ නොවේ. මෙයින් ප්‍රාන්තයේ සැපෑලුව යුතු වූ නොවේ.

5. ಯಾದ್ದಿಗ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಣಂನ ತೀಮಾರ್ಕನವೇನು?

ಇ) ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎಂಟು-ಹತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ.

1. ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವೇ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಉತ್ತರ: ಕರ್ನಾಟಕನಿಗೆ ಶ್ರೀಕಂಠನು

- ಕರ್ಣ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ (ಪಾಂಡವರು) ಯಾದವರೋಳಗೆ, ಕೌರವರೋಳಗೆ ಯಾವುದೇ ಭೇದ ಇಲ್ಲ.
 - ನಿನ್ನಾಣೆಗೂ ನೀನು ಈ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದರ ಅರಿವು ಯಾವುದು ಇಲ್ಲ.
 - ಕುಂತಿಪುತ್ರರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗ ನೀನು, ಅನಂತರ ಪಾಂಡಪುತ್ರರು, ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿ ನೀನು ರಾಜನಾಗಬೇಕಾದವನು.
 - ನಿನಗೆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದ ರಾಜ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ.
 - ಪಾಂಡವರು, ಕೌರವರು ನಿನ್ನ ರಾಜ ಪದವಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.
 - ಎರಡು ವಂಶದವರು ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
 - ಕೌರವನೆಡರು ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.
 - ಎಡಕ್ಕೆ ಕೌರವರು, ಬಲಕ್ಕೆ ಪಾಂಡವರು, ಎದುರಿಗೆ ಮಾಡ್ರ, ಮಾಗಾಧಿ-ಯಾದವರು ಇರುತ್ತಾರೆ.
 - ನೀನು ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ರಾಜಸಭೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.
 - ದುರ್ಯೋಧನನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಜೀಯಾ, ಹಸಾದ ಎನ್ನುವುದು ಕಷ್ವವಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಆಮಿಷಗಳನ್ನು ಒಡಿದನು.

2. පාංడවரු සොදරරු එංດු තිළිදාග ක්‍රිඩා මනස්සූ තියෙනු තිබේ.

೮೧

- ಕೊನೆನ ಕೊರಳ ನರಗಳು ಬಿಗಿದವು. ಕಣ್ಣೀರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅತಿಯಾಗಿ ನೊಂದುಕೊಂಡನು.
 - ಮುನದೊಳಗೆ ಕೊರವನಿಗೆ ಕೇಡಾಯಿತು ಎಂದುಕೊಂಡನು.

- ಹರಿಯು ತನ್ನ ದೈತ್ಯವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೋರಿಸದೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನ್ಲ್ಲ ಎಂದು ಅಳುಕಿದನು.
- ನನ್ನ ವಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡು ಹಾಕಿದನ್ನಲ್ಲ, ಮುಂದೇನು ಮಾತನಾಡುವುದು ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿದನು.
- ಈ ರಾಜ್ಯದ ಭೂಮಿಯ ಸಿರಿಗೆ ಸೋಲುವವನ್ನಲ್ಲ.
- ಹುಂತಿಯ ಪುತ್ರರು ಮತ್ತು ದುರ್ಯೋಧನರಿಂದ ಎನಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ.
- ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ಒಡೆಯನಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳ ಶಿರವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಒಟ್ಟಿಸುವೆನು ಎಂಬ ಭರದಲ್ಲಿ ಇದೆನು ಆದರೆ ಈ ಕೃಷ್ಣ ನನ್ನ ವಂಶಮಾಲವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಕೌರವೇಂದ್ರನನ್ನು ಕೊಂಡನಲ್ಲ.
- ಏರ ಕೌರವರಾಯನೇ ನನಗೆ ಒಡೆಯ, ದುರ್ಯೋಧನ ಆದಂತೆ ನಾನು ಆಗುವೆನು.
- ನಾಳಿನ ಸಮರದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡುವಿನ ಪುತ್ರರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಭೂಜಭಲದ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.
- ಜತುರಂಗ ಬಲದಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಾಳಿನ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುದೇವತೆಗೆ ಭೋಜನ ಕೂಟ ಏರಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ.
- ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾ ಏರಯೋಧರನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೌರವನ ಯೂಣ ತೀರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.
- ಸೂರ್ಯನ ಮೇಲಾಣ ಆ ಏರರೌವರನು(ಪಾಂಡವರು) ನೋಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮನಸ್ಸಿಗಿಂತ ಉಂಟಾಯಿತು.

3. ಕರ್ಣನ ನಿರ್ಧಾರ ಸರಿ ಎನ್ನುವಿರಾ? ಏಕೆ?

ಉತ್ತರ: ಕರ್ಣನ ನಿರ್ಧಾರ ಸರಿ ಇದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಕೃಷ್ಣನು ಕರ್ಣನ ಜನ್ಮರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ರಾಜಪದವಿಯ ಆಮೀಷವನ್ನು ಒಡ್ಡಿದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯಿಸುತ್ತಿದ್ದೇ ಶಾರ್ಕ್‌ಕ್ಕೆ, ದಾನಕ್ಕೆ, ಉದಾತ್ಮಕೆಗೆ, ಕರುಣೆಗೆ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ ಕರ್ಣ ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರಲೋಭನಗೆ ಒಳಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಸಹಾಯಕನಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೋವು, ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ನುಂಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರಲೋಭನೆ ವ್ಯಾಘರ್ಗೊಳ್ಳವಂತೆ ಮಾಡಿ ಸಾಮಾನ್ಯಿಸುತ್ತಿರುವನ್ನು ಮರೆದನು.

ಕರ್ಣನು ರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಗೆ ಸೋಲಾಲಿಲ್ಲ, ಸಾಕಿದ ಒಡೆಯನಿಗೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ಸಾಮಾನ್ಯಿಸುತ್ತಿರುವನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಸಹೋದರರ ಮೇಲಿನ ವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. “ಏರ ಕೌರವರಾಯನೇ ನನಗೆ ಒಡೆಯ, ಆತನ ವೈರಿಗಳು ನನಗೂ ವೈರಿಗಳೇ, ಆತನ ಹೊಗಳಿಕ್ಕು ನನ್ನ ಹೊಗಳಿಕೆ ದುರ್ಯೋಧನ ಆದಂತೆ ಆಗುವೆನು, ನಾಳಿನ ಸಮರದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡುವಿನ ಪುತ್ರರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಭೂಜಭಲದ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು, ಆದರ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂಬ ಮಾತು ಕರ್ಣನ ಸಾಮಾನ್ಯಿಸಿತ್ತೇ ಮತ್ತು ಶಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ.

“ಜತುರಂಗ ಬಲದಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಾಳಿನ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುದೇವತೆಗೆ ಭೋಜನ ಕೂಟವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾ ಏರಯೋಧರನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೌರವನ ಯೂಣ ತೀರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಒಡೆಯನ ಅಗತ್ಯದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಆಗುವಂತೆ ನನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸೂರ್ಯನ ಮೇಲಾಣ ನಿನ್ನ ಆ ಏರರೌವರನು ನೋಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಕರ್ಣನ ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಕರುಣಾ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಕನ್ನಡಿಯಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯುದ್ಧದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಿರ್ಧಾರ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಈ) ಸಂದರ್ಭಸಹಿತ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.

ಜ್ಞಾನದಿಂದ

1. “ರವಿಸುತ್ತನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದನು ಭಯವ.”

ಅಂಶ:- ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ‘ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ’ ವಿರಚಿತ ‘ಕರ್ಣಾಟ ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿ’ ಎಂಬ ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಯ್ದು ‘ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಕೊಂಡೆ ನೀನು’ ಎಂಬ ಪದ್ಯದಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಸಂದರ್ಭ:- ಕೃಷ್ಣನು ಕರ್ಣನನ್ನು ರಥದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು “ಎಲ್ಲ ಕರ್ಣ ನಿಮ್ಮೋಳಗೆ ಯಾದವರೋಳಗೆ ಮತ್ತು ಕೌರವರೋಳಗೆ ಯಾವುದೇ ಭೇದವಿಲ್ಲ. ವಂಶವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮೊದಲೆರಡಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಾಣೆಗೂ ನೀನು ಈ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದರ ಅರಿವು ಯಾವುದು ಇಲ್ಲ.” ಎಂದು ಕರ್ಣನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಬಿತ್ತಿದನು ಎಂದು ಕಿವಿಯು ಹೇಳಿದ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾರ್ಥ:- ಕೃಷ್ಣನು, “ಕರ್ಣ ನಿನ್ನಾಣೆಗೂ ನೀನು ಈ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ” ಎಂದು ಅವನ ಮನದಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವ ನಿಲುವು ಮೂಡುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಭಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದ ಎಂದು ಕವಿ ಸ್ವಾರ್ಥಪೂರ್ವವಾಗಿ ಅಧ್ಯೇತಸಿದ್ದಾನ್ತನೆ.

2. “ಬಾಯ್ದಂಬುಲಕೆ ಕೈಯಾನುವರೆ.”

ಅಂಶ:- ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ‘ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ’ ವಿರಚಿತ ‘ಕರ್ಣಾಟ ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿ’ ಎಂಬ ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಯ್ದು ‘ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಕೊಂಡೆ ನೀನು’ ಎಂಬ ಪದ್ಯದಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಸಂದರ್ಭ:- ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ಕರ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. “ಎಲ್ಲ ಕರ್ಣನೆ ನಿನಗೆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜನಾನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವೆನು ಪಾಂಡವಕೌರವ ರಾಜರು ನಿನ್ನ ಬೀರವನ್ನು ಓಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿನಗೆ ಈ ಎರಡು ವಂಶಗಳು ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀನು ದುರ್ಯೋಧನನ ಬಾಯೆಂಜಲಿಗೆ ಕೈಚಾಚುವುದು ಸರಿಯೇ” ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಕರ್ಣನಿಗೆ ರಾಜಪದವಿಯ ಆಮೀಷವನ್ನು ಒಡ್ಡುವ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾರ್ಥ:- ದುರ್ಯೋಧನನ ಬಾಯ ಎಂಜಲಕ್ಕೆ ಕೈಚಾಚದೆ ನೀನೇ ರಾಜನಾದರೆ ಕೌರವ-ಪಾಂಡವರು ನಿನ್ನ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಕರ್ಣನಿಗೆ ಆಮೀಷ ಒಡ್ಡುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಕವಿ ಸ್ವಾರ್ಥಪೂರ್ವವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನ್ತನೆ.

3. “ಜೀಯ ಹಸಾದವೆಂಬುದು ಕಷ್ಟ”

ಅಂಶ:- ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ‘ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ’ ವಿರಚಿತ ‘ಕರ್ಣಾಟ ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿ’ ಎಂಬ ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಯ್ದು ‘ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಕೊಂಡೆ ನೀನು’ ಎಂಬ ಪದ್ಯದಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಸಂದರ್ಭ:- ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೋರ್ನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. “ಕೋರ್ನ ನಿನ್ನ ಎಡಕ್ಕೆ ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಸಮೂಹ, ಬಲಕ್ಕೆ ಪಾಂಡುಪತ್ರರ ಸಮೂಹವಿರಲು ಎದುರಿಗೆ ಮಾಡ್ರ, ಮಾಗ್ದರ, ಯಾದವರನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುವಾಗ ನೀನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಅಂತಿಯಾದ ಸೊಬಗನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದುರ್ಯೋಧನ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ ಒಡೆಯ ಪ್ರಸಾದ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನಿನಗೆ ಕಷ್ಟವಲ್ಲವೇ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾರ್ಥ:- ರಾಜಪದವಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದುರ್ಯೋಧನ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರುವುದು ನಿನಗೆ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಕೋರ್ನ ಮನವನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕವಿ ಸ್ವಾರ್ಥಮೂರ್ಚಣವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

4. “ನಿನ್ನಪದೇಸೆಯ ಬಯಸುವನಲ್ಲ”

ಅರ್ಥ:- ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ‘ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ’ ವಿರಚಿತ ‘ಕಣಾಟ ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿ’ ಎಂಬ ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಯ್ದು ‘ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಕೊಂಡೆ ನೀನು’ ಎಂಬ ಪದ್ಯದಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಸಂದರ್ಭ:- ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ಕೋರ್ನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಕೋರ್ನನು ತನ್ನ ಜನ್ಮರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಮನಸ್ಸು ದ್ವಂದ್ವದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕೆ ಜಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಮೌನವಾದಾಗ ಕೃಷ್ಣನು “ಪಿನು ಹೇಳು ಕೋರ್ನ ಮನದಲ್ಲಿರುವ ತಲ್ಲಿ ಯಾವುದು? ಕುಂತಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳವುದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೇ? ಎನ್ನಾಣಿಗೂ ನಿನಗೆ ಯಾವುದೇ ನಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಮಾತನಾಡು ಮೌನವೇತಕೆ, ಭೂಮೆಗೊಳಗಾಗುವುದು ಬೇಡ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೇಡನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾರ್ಥ:- “ಕೋರ್ನ ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೇಡಾಗಲೆಂದು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳಿಯದನ್ನೇ ಬಯಸುವೇ” ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳುವ ಹಿತಚಿಂತನೆಯ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಾರ್ಥಮೂರ್ಚಣವಾಗಿದೆ.

5. “ಮಾರಿಗೊತಣವಾಯ್ತು ನಾಳಿನ ಭಾರತವು.”

ಅರ್ಥ:- ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ‘ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ’ ವಿರಚಿತ ‘ಕಣಾಟ ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿ’ ಎಂಬ ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಯ್ದು ‘ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಕೊಂಡೆ ನೀನು’ ಎಂಬ ಪದ್ಯದಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಸಂದರ್ಭ:- ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೋರ್ನನು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಕೋರ್ನನು ಕೃಷ್ಣನ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಳಾಗದೆ ತನ್ನ ಸಾಮಾನಿಕ್ಯೇಯಿಂದ “ಏರ ಕೌರವರಾಯನೇ ನನಗೆ ಒಡೆಯ, ದುರ್ಯೋಧನ ಆದಂತೆ ಆಗುವೆನು ನಾಳಿನ ಸಮರದಲ್ಲಿ, ಪಾಂಡುವಿನ ಮತ್ತರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಭುಜಭಲದ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಜತುರಂಗ ಬಲದಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಾಳಿನ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧವು ಮೃತ್ಯುದೇವತೆಯ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಜಿತಣವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿವ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾರ್ಥ:- ಕೋರ್ನ ಮುಂದಿನ ಹೋರಾಟದ ನಡೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಮಹಾಭಾರತ ಕುರುಕ್ಕೀತ್ಯ ಯುದ್ಧದ ಭೀಕರತೆಯನ್ನು ಕವಿ ಸ್ವಾರ್ಥಮೂರ್ಚಣವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಉ) ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಪದಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ.

- ‘ರಾಜೀವಸ್ವಿ’ ಎಂದರೆ ಸೂರ್ಯ ಎಂದು ಅರ್ಥ.
- ಗದುಗಿನ ಭಾರತವು ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿದೆ.
- ಅಶ್ವಿನಿ ದೇವತೆಗಳ ವರಬಲದಿಂದ ನಕುಲ ಸಹದೇವರು ಜನಿಸಿದರು.
- ಕೋರ್ನನು ಸೂರ್ಯನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಜನಿಸಿದನು.
- ಗದುಗಿನ ಸಮೀಪದ ಕೋಳಿವಾಡ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನು ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ಥಳ.

ಭಾಷಾ ಚರ್ಚೆಯಿಂದ

1. ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಹೇಸರಿಸಿ ಸಮನ್ವಯಿಸಿ.

“ಮಾರಿಗೊತಣವಾಯ್ತು ನಾಳಿನ ಭಾರತವು”

ಅಲಂಕಾರ:- ರೂಪಕಾಲಂಕಾರ

ಉಪಮೇಯ:- ನಾಳಿನ ಭಾರತ ಯುದ್ಧ

ಉಪಮಾನ:- ಮಾರಿಯ ಜಿತಣ

ಸಮನ್ವಯ:- ಇಲ್ಲಿ ಉಪಮೇಯವಾದ ನಾಳಿನ ಭಾರತ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಉಪಮಾನವಾದ ಮಾರಿಯ ಜಿತಣಕ್ಕೆ ಅಭೇದವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿ ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ರೂಪಕಾಲಂಕಾರ.

ಲಕ್ಷಣ:- ಉಪಮೇಯ ಮತ್ತು ಉಪಮಾನಗಳಿಗೆ ಅಭೇದತೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದು ‘ರೂಪಕಾಲಂಕಾರ’ :

2. ವಿಗ್ರಹಿಸಿ ಸಮಾಸವನ್ನು ಹೇಸರಿಸಿ.

ಇನತನೊಜ, ದನುಜರಿಪು, ಮುರಾರಿ, ಮೇದಿನೀಪತಿ, ಕೈಯಾನು, ಮಾದ್ರಮಾಗಧಯಾದವರು, ಹೋಗೆದೋರು, ರಾಜೀವಸವಳಿ.

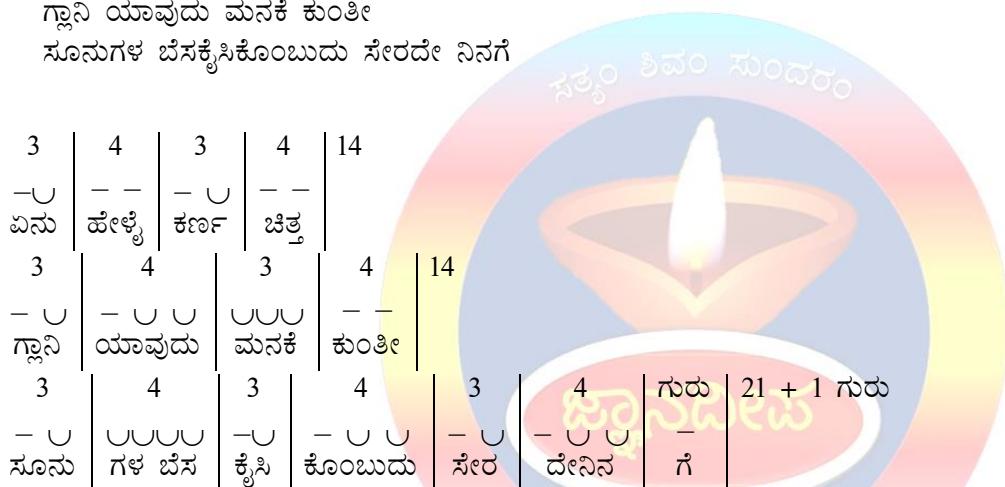
ಇನತನೊಜ	ಇನನ ತನುಜ ಆವನೋ ಅವನು ಇನತನೊಜ - ಕಣ್ಣ	ಬಹುಪ್ರೀಹಿ ಸಮಾಸ
ದನುಜರಿಪು	ದನಜರಿಗೆ ರಿಪು ಆವನೋ ಅವನು ದನುಜರಿಪು - ಕೃಷ್ಣ	ಬಹುಪ್ರೀಹಿ ಸಮಾಸ
ಮುರಾರಿ	ಮುರನ ಅರಿ ಆವನೋ ಅವನು ಮುರಾರಿ - ಕೃಷ್ಣ	ಬಹುಪ್ರೀಹಿ ಸಮಾಸ
ಮೇದಿನೀಪತಿ	ಮೇದಿನಿಗೆ ಪತಿ ಆವನೋ ಅವನು ಮೇದಿನೀಪತಿ - ರಾಜ	ಬಹುಪ್ರೀಹಿ ಸಮಾಸ
ಕೈಯಾನು	ಕೈಯನ್ನು + ಆನು	ತ್ರಿಯಾ ಸಮಾಸ
ಮಾದ್ರಮಾಗಧಯಾದವರು	ಮಾದ್ರರು + ಮಾಗಧರು + ಯಾದವರು	ದ್ವಾಂದ್ವಸಮಾಸ
ಹೋಗೆದೋರು	ಹೋಗೆಯನ್ನು + ತೋರು	ತ್ರಿಯಾಸಮಾಸ
ರಾಜೀವಸವಳಿ	ರಾಜೀವನ ಸವಳಿ ಆವನೋ ಅವನು ರಾಜೀವಸವಳಿ - ಸೂರ್ಯ	ಬಹುಪ್ರೀಹಿ ಸಮಾಸ

3. ಪ್ರಸ್ತಾರ ಹಾಕಿ, ಗಣವಿಭಾಗ ಮಾಡಿ, ಘಂಡಸ್ಸನ್ನು ಹೇಸರಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಯ ಬರೆಯಿರಿ.

ಎನು ಹೇಳ್ಣಿ ಕಣ್ಣ ಚಿತ್ತ

ಗ್ರಾನಿ ಯಾವುದು ಮನಕೆ ಕುಂತಿ

ಸೂನುಗಳ ಬೆಸಕೈಸಿಕೊಂಬುದು ಸೇರದೇ ನಿನಗೆ

ಘಂಡಸ್ಸು - ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿ

ಲಕ್ಷ್ಯ:

1. ಒಂದು ಮತ್ತು ಎರಡನೇ ಪಾದಗಳು ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರತಿಪಾದದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮಾತ್ರೆಯ ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತ್ರಗಳು. ಬರುವ ಹಾಗೆ (3 | 4 | 3 | 4) ತಲಾ ಎರಡೆರಡು ಗಣಗಳು ಬಂದಿವೆ.

2. ಮೂರನೇ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮಾತ್ರಗಳ ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತ್ರಗಳು ಬರುವ ಹಾಗೆ

(3 | 4 | 3 | 4 | 3 | 4) ತಲಾ ಮೂರು-ಮೂರು ಗಣಗಳು ಬಂದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುರು ಬಂದಿದೆ ಆದ್ವರಿಂದ ಇದು ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿಯ ಲಕ್ಷ್ಯ ಹೊಂದಿದೆ.

4. ಮೋದಲೆರಡು ಪದಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಮೂರನೇ ಪದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಾಲ್ಕನೇಯ ಪದ ಬರೆಯಿರಿ.

1. ತನುಜ : ಮಗ :: ಸವಳಿ : ಗೆಳಿಯ (ಮಿತ್ರ, ಸ್ವೇಹಿತ)

2. ಯುದ್ಧ : ಜುದ್ಧ :: ಪ್ರಸಾದ : ಹಸಾದ

3. ಭೇದವಿಲ್ಲ : ಆಗಮ ಸಂಧಿ :: ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಲ್ಲಿ : ಲೋಪಸಂಧಿ

4. ಕಂದ : ನಾಲ್ಕು ಸಾಲು :: ಷಟ್ಪದಿ : ಆರು ಸಾಲು

5. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪದ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಮೊಣಗೊಳಿಸಿ, ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿರಿ

ಕೊರಳ ಸೇರೆ ಹಿಗ್ಗಿದಪು ದೃಗುಜಲ
ಲುರವಣಿಸಿ ಕಡು ನೊಂದನಕಟಾ
ಕುರುಪತಿಗೆ ಕೇಡಾದುದೆಂದನು ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ
ಹರಿಯ ಹಗೆ ಹೊಗೆದೋರದುರುಹದೆ
ಬರಿದೆ ಹೋಮದೆ ತನ್ನ ವಂಶವ
ನರುಹಿ ಕೊಂದನು ಹಲವು ಮಾತೇನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ

ಮಾರಿಗೈತಣವಾಯ್ಯ ನಾಳಿನ
ಭಾರತಪು ಚತುರಂಗ ಬಲದಲಿ
ಕೌರವನ ಶುಣ ಹಿಂಗೆ ರಣದಲೆ ಸುಭಟಕೋಟಿಯನು
ತೀರಿಸಿಲ್ಲ ಪತಿಯವಸರಕ್ಕೆ ಶೆ
ರೀರವನು ನೂಕುವೆನು ನಿನ್ನಯ
ವೀರರ್ಮಿಪರ ನೋಯಿಸೆನು ರಾಜೀವಸಖನಾಕೆ

